

Geachte heer Dekker en ambtenaren van Ministerie OCW,

Hierbij reageren wij op vraag 4 en vraag 5 van de internetconsultatie.

Mijn vrouw, een gediplomeerd leerkracht en gecertificeerd remedial teacher, en ik geven al meer dan tien jaren thuisonderwijs op grond van Artikel 5 lid b LPW. (Wij hebben het recht om elk aspect van het leven, inclusief onderwijs, te laten leiden door onze levensovertuiging.)

In 2009 hebben we onze medewerking verleend aan een onderzoek naar vervangend onderwijs door het Kohnstamm Instituut in opdracht van uw Ministerie. Er werd geconcludeerd dat er **geen misstanden gevonden** zijn en het vervangend onderwijs op consciëntieuze wijze was vormgegeven.

Om die reden heeft een voorgangster van u thuisonderwijs dan ook met rust gelaten.

Wij nemen onze verantwoording voor het onderwijs van onze kinderen serieus. Daarom zijn we van mening dat we deze voorgestelde wetswijziging niet verdiend hebben. We verdienen medewerking en geen tegenwerking, verlichting en geen verzwaring. Per slot van rekening besparen wij de maatschappij kosten.

Hoewel we het toejuichen dat in dit voorstel thuisonderwijs weer erkend wordt als wettige onderwijsvorm waarin men aan de leerplicht kan voldoen en dit niet alleen voor richtingbezwaarden geldt dient **Artikel 5b** ook **behouden** te blijven òf de hele Leerplichtwet afgeschaft te worden. Dit omdat wij voorzien dat deze voorgestelde wetswijziging gewetensnood zal opleveren bij ouders en verwarring bij hun kinderen. Het verlangen van de overheid naar kwaliteitsborgen mag niet ten koste gaan van de **mensenrechten** en **grondwettelijke vrijheden**, zoals de vrijheid van onderwijs en de vrijheid van Godsdienst, om welke reden Artikel 5b dan ook bestaat. **Vrijheid is meer waard dan kwaliteit.** Liever arm en vrij, dan rijk en slaaf. Voor gewetensvrijheid vochten onze voorouders tachtig jaren. Naar mijn mening rakelt u de **schoolstrijd** weer op*. Bovendien is er gezien de onderzoeksrapporten geen reden om te twifelen aan de kwaliteit van het thuisonderwijs.

Integendeel, het is iets om je kinderen een voorsprong mee te geven in het leven. In "De effectiviteit van thuisonderwijs een overzicht van onderzoeksresultaten"*** staat dan ook in de samenvatting: *".. vrijwel alle onderzoeken laten zien dat de effectiviteit van thuisonderwijs boven redelijke twijfel verheven is. Kinderen die thuisonderwijs gekregen hebben onderscheiden zich in hun schoolvorderingen en in hun sociaal-emotionele ontwikkeling in positieve zin van hun op school onderwezen leeftijdsgenoten. Volgens sommige onderzoeken bedraagt de gemiddelde voorsprong van de thuis onderwezen kinderen zelfs meerdere leerjaren. Vervolgens wordt aandacht besteed aan de vraag waarom de resultaten van thuisonderwijs zo positief zijn. Aanbevolen wordt de Leerplichtwet te versoepelen ten aanzien van de mogelijkheden voor thuisonderwijs."*

De voorgestelde eisen voor thuisonderwijs zijn voor ons **geen versoepeling**. Wij vinden ze **zeer ongepast en grensoverschrijdend**. Deze voorgestelde wettelijke bepalingen maken ouders tot verdachten.

Het gezin is voor een kind de ideale plaats om op eigen niveau en tempo in een heel natuurlijk en vertrouwd pedagogisch klimaat te leren. Dit veilige klimaat dient niet te worden verstoord door inspecteurs of onderzoekers.

Als ouder groei je met je kind mee in je pedagogische bekwaamheden. Bij aanvang heeft een ouder daarin reeds een voorsprong op een pas afgestudeerde Pabo-leerkracht. Dit omdat de ouder zijn eigen kind al vier jaren coacht. Onze ervaring is dat zindelijkheidstraining lastiger was dan het leren lezen. Het moeten aantonen van pedagogische bekwaamheden door een ouder die een kennisgeving gedaan heeft is mede gezien de uitkomsten van de vele onderzoeken naar thuisonderwijs **onnodig**.

Onderwijs in een gezinssituatie hoeft niet op schoolse wijze te worden vormgegeven. (Dat is ook moeilijk daar bijvoorbeeld de uitgever van de methode Getal en ruimte nog steeds weigert om handleidingen te verkopen aan leerkrachten die niet aan een school verbonden zijn. Dat was al in 2010

door het Kohnstamminstituut als knelpunt gemeld!) Door de flexibiliteit van thuisonderwijs is het maken van een onderwijsplan hiervoor in onze ogen net zo onnodig als het opstellen van een pestprotocol voor het gezin dat zou zijn.

De zone van de naaste ontwikkeling van het kind is voor ons als ouders altijd helder en maakt administratie overbodig.

ALLE (administratieve) **druk** vanuit de overheid is stelen van de tijd en energie van ouders die juist gebruikt dient te worden om hun kinderen te onderwijzen of om dit voor te bereiden. Overheidsdruk is gezien de vele onderzoeksresultaten niet te rechtvaardigen en **niet in het belang van de kinderen**. Wij stellen het wel op prijs als de overheid een juist beeld zal weten te gaan schetsen van thuisonderwijs en actief zal bijdragen aan het wegnemen van de vooroordelen. Vanwege vooroordelen en het schoolse referentiekader van de Onderwijsinspectie zou bij een wetswijziging het **overgangsrecht** voor richtingbezwaarde ouders **minimaal tot ruim na de evaluatie** van de wet moeten reiken, daar wij voorzien dat het in de praktijk nog moeilijker zal worden toestemming te krijgen voor thuisonderwijs dan het was om toestemming van een gemeentebestuur te krijgen voor de oprichting van een bijzondere school in de periode kort na de Grondwetswijziging van 1848 tot de Onderwijswet ook herzien werd.

*U rakelt naar mijn mening de schoolstrijd op doordat u schreef op bladzijde 38 van de toelichting bij onderdeel E: “.. Ouders met bezwaren tegen de richting van alle nabij gelegen scholen kunnen hun kind op grond van het voorstel straks inschrijven op een **openbare school** of kunnen ervoor kiezen thuisonderwijs te geven dat zij inrichten conform hun eigen religieuze levensbeschouwelijke of pedagogische overtuiging. Bij de keuze voor thuisonderwijs zal het begrip “richting” niet langer een rol spelen...”

**http://www.kohnstamminstituut.uva.nl/pdf_documenten/effectiviteit.pdf